

Testament

Antonia

Îți las prin testament la ceas de seară
Urgia vieții-nchise în cuvânt
Și nebunia dorului de-o vară
Și luna când se frânge de pământ.

Îți las prin testament și răni absurde
Și-un candelabru de tristeți uitate,
Zidul tăcerii, lacrimile surde
De care mă izbesc noapte de noapte.

Când am să plec, îți las prin legământ
Să mă-ntâlnesc în alte lumi cu tine
Pe-o bancă reîntoarsă pe pământ

În parcul adumbrit între destine
Și-atunci, în taina ultimului cânt
Să îți întorci privirea către mine.